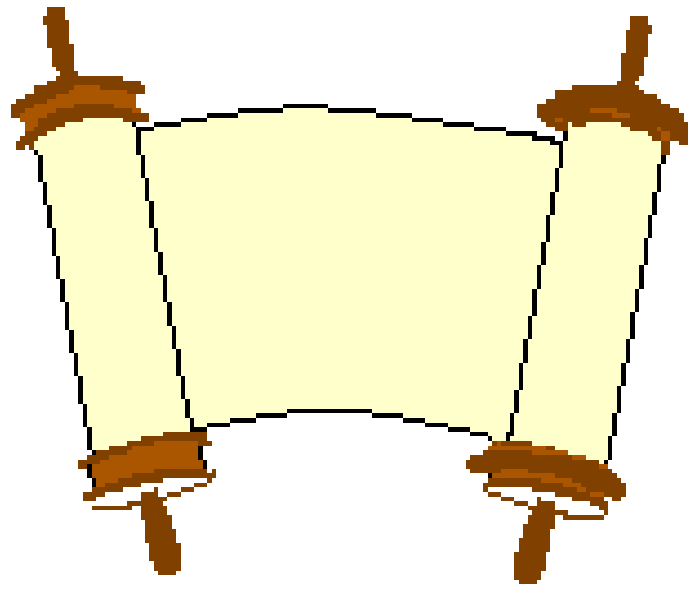

Do We Have to Make Up All of the Parshiyot that We Missed?

Rabbi Judah Kerbel

Queens Jewish Center

March 18, 2020 ~ כ"ב אדר תש"פ

I. The Importance of Kriat Ha-Torah

1. שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קמו סעיף ד
א"צ לעמוד מעומד בעת שקורין בתורה, (ויש מחמירין ועומדין, וכן עשה מהר"ם), (מרדכי פרק רבי אליעזר דמילה).

2. משנה ברורה סימן קמו ס"ק יט
(יט) ויש מחמירין ועומדין - כתב הפר"ח והגר"א דהעיקר כסברא הראשונה וכן נהגו והב"ח בסימן קמ"א כתב דגם המהר"ם מודה דמדינא שרי אלא דס"ל דראוי להדר ולעמוד מפני שצריך האדם להעלות בדעתו כששומע הקריאה מפי הקורא כאלו קבלה אותה שעה מהר סיני ובהר סיני היו כל ישראל עומדין כדכתיב אנכי עומד בין ה' וביניכם וגו'. ומי שהוא איש חלש וקשה לו לעמוד ועי"ז אין דעתו מיושבת לכיון היטב לקול הקורא יש לו לישב [ש"א]:

3. Standing for Kriat Ha-Torah? Rabbi Chaim Jachter, New Jersey Jewish Link

In certain segments of the Ashkenazic Orthodox community it is common practice to stand for Kriat HaTorah. This is a result, in part, of the influence of Rav Yosef Dov Soloveitchik and Rav Aharon Lichtenstein who were enthusiastic about the practice to stand during Kriat HaTorah. They often stressed that standing for Kriat HaTorah helps us experience the Torah reading as a recreation of the Divine revelation at Har Sinai, at which time we stood (Devarim 4:11).

II. Is Kriat Ha-Torah an Obligation for Individuals or the Community?

4. שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קמו סעיף ב
כיון שהתחיל הקורא לקרות בס"ת, אסור לספר אפילו בד"ת, אפי" בין גברא לגברא, ואפילו אם השלים הוא הפרשה; ויש מתירים לגרוס (פי' ללמוד) בלחש, וי"א שאם יש י' דצייתי (פי' המשימין לבם) לס"ת, מותר לספר (בד"ת) (ב"י בשם מהר"א); ויש מתירים למי שתורתו אומנתו; ויש מתירים למי שקודם שנפתח ס"ת מחזיר פניו ומראה עצמו שאינו רוצה לשמוע ס"ת אלא לקרות, ומתחיל לקרות; ולקרות שנים מקרא ואחד תרגום בשעת קריאת התורה, שרי.

5. ביאור הלכה סימן קמו סעיף ב ד"ה * ויש מתירים
באמת שיטה זו תמוה לכאורה מאד דמאי מהני שיגרוס בלחש שלא יבטל שארי השומעים קה"ת מ"מ גם הוא מצווה לשמוע קה"ת ואם ילמוד את למודו לא יתן לבו לשמוע מה שקורא הקורא ואפילו אם יש עשרה דצייתי מאי מהני לגבי דידיה הא על כל איש ואיש מוטל החיוב דתקנת עזרא ובאמת כבר תמה בזה הקדמון בעל שבולי הלקט על שיטה זו בסימן ל"ט והובא בב"י ומפני זה דחאה מהלכה.

6. שיעורי הרב (גרי"ד סולובייצ'יק) על ענייני תפילה וקריאת שמע, סימן לח, עמ' רלז
ואשר לכאורה נראה מוכרח מכל הנך שיטתי, דבאמת אף אם הוא חלק מהציבור לא רמיא על כל אחד ואחד לשמוע קריאת התורה, ועיקר הקיום של תקנת עזרא הוא בקריאת הקורא לפני הציבור, באופן שיתאפשר למי שרוצה לשמוע דברי תורה, ושלא יעברו ג' ימים בלא תורה. אך אין החיוב מוטל על הציבור לשמוע. וזה מוכרח מכל הני התיירים. ומעתה כל שכן מי שאינו כלול בתוך הציבור, דלא נאמר דין חובת שמיעת קריאת התורה על כל יחיד ויחיד, וא"צ לטרוח להשתתף בקריאת התורה דציבור.

III. Making Up Parshiyot

7. ספר אור זרוע חלק ב - הלכות שבת סימן מה
מעשה היה בקלוניא באחד שקבל בשבת הראוי לקרות פרשת אמור אל הכהנים ועיכב תפלה וקריאת תורה כל היום וכשהגיע [שבת] הבאה צוה ה"ר אליעזר בר' שמעון זצ"ל להתחיל בפרשת אמור אל הכהנים ולקרותה וגם בהר סיני הראויה להקראות באותה שבת ושלא לדלג פ"א מן התורה לפי כי מימות משה רבינו נתקן לקרות התורה בפרשיותיה ולהשלימה בכל שנה ושנה כדי להשמיעה לעם מצות וחוקים ואין לך לומר כיון שעבר זמן קריאתה הלכה לה אותה פרשה לפי כי אין קבע בפרשיות לקרות פרשה זו בשבת זו וזו בשבת זו אלא כי כן נסדרו הפרשיות וראיה לדבר שאם יארע יום [טוב] בשב' ודוחין הפרשה של אותה שבת מפני פרשה של יום טוב הלא מיד בשבת הסמוכה ליו"ט חוזר למקום שפסק ולא אמרינן הואיל ונדחת תדחה. ותו דאפי' תימא יש קבע

בשבתות בקריאת הפרשיות אפי"ה אין לנו לבטל ולדחות אותה הפרשה שלא נקראת בשבתה אלא לשבת הבאה חוזרין וקורין אותה... ואין לומר שאין לקרות משום טורח צבור דהא אמרי' במס' סופרים שאפי' בעבור פסוק אחד חוזר וקורא כל הפרשה כדפרישית לעיל ולא חיישינן משום טורח צבור וכ"ש לכל הפרשה שאין לחוש לטורח צבור כאשר אנו עושים ברוב פרשיות שאנו קורין שתיים ביחד כשהם מרובים על שבתות השנים וכך הוא מצוה מן המובחר

8. שו"ת מהר"ם מינץ סי' פה

נ"ל דאין לקרות בשבת הבא ויקהל ופקודי, רק מתחיל סדרה דשבוע דהוא ויקרא... והנה אמינא אפי' אם לא סיימו הספר בב"ה של צומריש, ולא יצאו ידי קריאתה דיומי באות' שבת, מ"מ אין שייך לקרות בשבת הבא ג' סדרו', ויקהל ופקודי עם ויקר'. כי דין זה לא מצינו כ"א בסא"ז ומייתי לה באגודה פ' הקורא וז"ל בא"ז אם בטלו בשב' התמיד ולא קראו הפרש', אז יקראו בשבת הבאה שני פרשיות עכ"ל. הנה לא כתוב רק אם ביטל השבת אחד התמיד, אז יקראו בשבת הבאה שני סדרות, אבל לא כתב אם ביטול ג' או ד' שבתו' יקראו כל אות' סדרות בשבת א', וכן מסתברא דאל"כ אין לדבר סוף... א"כ הכי עובדא דידן אם באת לקרא מה שלא נקרא בשבת שעבר, היה צריך לקרות ג' סדרות ויקהל ופקודי עם ויקרא, וזה לא מצינו, ואין בזה שום דיעה ולא תקנה לקרות בשבת הבא ג' סדרות..

ועוד יש גריעותה הכא, כיון דפקודי הוי סיום הספר, אין סברא בשבת אחד לקרות מספר לספר, דזה לא מצינו בשום דוכתה, ובפרט למנהגינן דאנן נהגינן כשיש ב' סדרות דבוקות אז חד גברא קרי סוף סידרה ראשונה ותחילת סידרה שנייה יחד, ויפה מנהג' כדי שלא להפסיק בין סידרה לסידרה כדי שיהא נרא' כאלו הוא חד סידרה, א"כ כי קורין הכא פקודי עם ויקרא אז היה צריך לקרות לחד גברא סוף פקודי ותחילת ויקרא, [אין] זה מן הנכון לקרות מתרי חומשי לגבר' חד לחברם יחד, כי תיקון סופרי' להפרידם בארבע שיטי' שיש חלק בין חומש לחומש כדאיתא במסכת סופרים..

9. רמ"א אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קלה ב:

אם בטלו שבת אחת קריאת הפרשה בצבור, לשבת הבאה קורין אותה פרשה עם פרשה השייכה לאותה שבת (אור זרוע) (ועיין לקמן סי' רפ"ב).

10. ביאור הגר"א אורח חיים סימן קלה סעיף ב

אם בטלו כו'. כמ"ש בתפלה טעה ולא התפלל כו' :

11. מגן אברהם על שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קלה סעיף ב

ד בטלו שבת. וה"ה אם התחילו ולא סיימו מחמת קטט אבל אם היו ב' מחוברין באותו שבת שבטלו אין קורין בשבת הבאה ג' דלא מצינו לעולם שקורין ג' וא"ל יקראו ב' לכל הפחות דאין תקנה לחצאין (ובהגמ"י כתוב ע"ז ולא נראין דבריו בעיני) ואם בטלו פ' ויחי אין לקרות עם פ' שמות כי כשקורין ב' סדרות צריך לקרות חד גבר' מסוף סדרא ראשונה לתחלת סדרא שניה כדי שיהיו מחוברין וזה אין נכון לעשות בשני ספרים (רמ"מ סי' פ"ה):

12. ערוך השולחן אורח חיים סימן קלה סעיף ב

ודברים תמוהים הם דהא כיון דחובה היא להשלים מה שלא קראו מה לי תרי מה לי תלת ואפילו אם לא קראו כמה שבתות נראה שחובה להשלים כולם וכן ראיתי מי שפסק כן להלכה

13. אליה רבה סימן קלה

כתב משפטי שמואל סימן ג', אם התפללו בבית הכנסת וקראו בספר תורה, וקצת מציבור לא היו בבית הכנסת, אין להם לחזור ולהוציא ס"ת ולקרות בה, מפני פגמה של ראשונה ע"כ.

14. עטרת זקנים על שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קלה סעיף ב

ונראה שיש לחלק בין אם בטלו שתי שבתות כל פעם פרשה אחת, אזי (צ"ל) [נראה לי] שהרשות בידם בשבת הבאה לקרות פרשה אחת שביטל עם הפרשה השייך לאותו שבת. אבל באם נתבטלו שבת אחת שקורין ב' סדרות יחד, אז לא יקרא הסדרה ששייך לאותו השבת עם סדרה אחת משני סדרות שביטל, משום כיון שהיו דבוקים בשבת שעבר הוה כחד סדרה לכן אין סברה כלל לחלק ולקרות בשבת הבאה חצי חיובא דיומא שעבר.

15. משנה ברורה סימן קלה ס"ק ה

(ה) אם בטלו וכו' - מחמת קטטה וכדומה ומיירי שלא קראו כל היום אבל אם בטלו רק בשחרית הקריאה ובמנחה כבר מצאו מנוחה אם יש פנאי לקרות כל הסדרה יקראו במנחה כל הסדרה ויקראו שבעה גברי כי כל יום השבת הוא זמן הקריאה אבל אם גם במנחה לא היה מנוחה לא יקראו בשני או בחמישי כל הסדרה משבת העבר כי בחול יש בטול מלאכה לעם אלא יקראו רק הפרשה מן הסדר של שבת הבא ולא מן שבת העבר [דגמ"ר ע"ש מילתא בטעמא]:

16. משנה ברורה סימן קלה ס"ק ו

(ו) שבת אחת - ואם בטלו כמה שבתות י"א דאין לקרות בשבת הבאה כ"א הסדרה האחרונה הסמוכה לזו וי"א דצריך להשלים בצבור כל הסדרות שביטלו ומביאור הגר"א משמע דס"ל כהדעה הראשונה:

17. פסקי תשובות אורח חיים סימן קלה

ולענין אם דילג כמה פרשיות בכמה שבתות מובא במשנ"ב (סק"ו) פלוגתא אם יכולים להשלים כל הפרשיות, ומביא שמדברי הגר"א משמע שאי אפשר להשלים רק פרשה אחת, ובשלחן הטהור (סעי' ג') וערוך השלחן (סעי' ו') כתבו שאפשר וצריך להשלים גם הרבה פרשיות, וכן עשה החסיד שבכהונה רבי נתן אדלר מעשה. וכמו"כ אפשר להשלים בפי שמות את פרשת ויחי ובפי ויקרא את פי פקודי וכדו'.

18. פסקי תשובות אורח חיים סימן תרפה אות א

א. שכחו לקרות ד' פרשיות בזמנם השלמתן בשבת שאחר כך סעי' א', מ"ב סק"ב: אם אירע שלא קראו הפרשה מענינו של יום אין לה תשלומין לשבת הבאה. **ורבים מהפוסקים סוברים לענין פרשת פרה, שאם ציבור שכחו לקרותה, יש לה תשלומין לשבת שלאחריה שהיא פרשת החודש, ולאחר קריאת פרשת השבוע יקראו בספר שני פרשת פרה בברכותיה ובספר שלישי יקראו פרשת החודש בברכותיה ויפטירו הפטרת פרשת החודש, וכן עיקר הלכה למעשה.** וכל זה בשכחו פרשת פרה, אבל שאר הג' פרשיות אין להם תשלומין, ואם כי יש מי שאומר שאף פרשת שקלים יש לה תשלומין לשבת שלאחריה, מ"מ שב ואל תעשה עדיף ואין ליכנס לחשב ברכה לבטלה.

19. שו"ת מהר"ם שיק אורח חיים סימן שלה

על כל פנים נראה, דבנידון שלנו נמי כיון דפרשת שקלים שייכא נמי בשבת הבאה, לפי הטעם הנאמר בירושלמי במגילה בפרק בני העיר הלכה ד' ובמסכת סופרים [פרק כ"א הלכה ד'] כדי להקדים לשקלי המן, ולטעם ש"ס דידן במגילה דף כ"ט [ע"ב] משום דבניסן בעינן מתרומה חדשה, ושואלין ודורשין שלשים יום קודם, ואי לא דריש שלשים יום מקודם, מכל מקום עדיין החיוב לדרוש אחר כך. ואם כן יש לה שייכות, ויש לה תשלומין...

והנה, מדנקט אם בטלו, מבואר דאפילו במזיד דינו כן, כדאמרינן ריש פרק תפילת השחר [שם] דביטל היינו לישנא דמזיד, **ואם כן על כרחך לאו מתורת תשלומין, אלא דיש למצות קריאה עדיין משך וחיובא להשלים תוך שנה, כדאיתא בפרק קמא דברכות [ח' ע"א] להשלים פרשיותיו וכתקנות חכמים. ולפי זה לכאורה אין סברא לחלק בין חד סידרא לשתים, וקשה על מהר"מ מינץ [סימן פ"ה] המובא במגן אברהם שם [סי' קל"ה ס"ק ד'] דמחלק בזה... וכבר פליגי על המהר"מ מינץ בזה, עיין באליה רבה שם. ושמעתי ממרן זצ"ל שהגאון החסיד מרא דעובדא מו"ה נתן אדלער זצ"ל עשה הלכה למעשה וקרא להשלים הרבה סדרות... ומכל מקום, יהיה איך שיהיה, החיוב שייך גם לאחר שבוע זה, ולא גרע מהא דקיימא לן בסימן קל"ה סעיף ב' דאפילו ביטלו קורין אותה בשבת הבאה. ושוב ראיתי בגליון המגן אברהם החדשים [סימן תרפ"ה] בשם אשל אברהם שהביא בשם תשובות בית דוד סימן ק"ו **דאם שכחו לקרות פרשת פרה יקראו אותה שבת הבאה בפרשת החודש, וספר הזה אינו בידי.****

שו"ת בצל החכמה חלק א סימן ז

דין קריאת התורה בספינה לנוסעים מחו"ל לא"י בשבתות בהן יש שינוי בקריאת הפרשה בין א"י לחו"ל חל להיות ח' של פסח ביום ש"ק וקראו בו בחו"ל בענינא דיו"ט להיותו יו"ט ב' ש"ג, ובא"י שאין עושין יו"ט אלא יום א' בלבד, הרי הוא אסרו חג וקראו בו פ' אחרי שהיא פ' השבוע (בשנה מעוברת), ואחר החג נזדמנו יחד בספינה עשרה נוסעים מחו"ל לא"י בש"ק בה קורין בחו"ל פ' אחרי ובא"י פ' קדושים. באיזה פ' יקראו נוסעי ספינה אלו?

(א) אם עשרה בני חו"ל נוסעים מחו"ל לא"י הדבר פשוט, שעליהם לקרות פ' אחרי דכל עוד לא הגיעו לישוב א"י כל תורת מנהגי חו"ל עליהם כמש"כ לעיל (סי' ה' אות ב').

אלא שיש לעיין אי לא יקראו שתי הפרשיות אחרי וקדושים יחד. שאם יקראו פ' אחרי בלבד וכשיגיעו לא"י יקראו שם לשבת הבאה פ' אמור, נמצא הפסידו קריאת פ' קדושים. ונלענ"ד דאין עליהם שום חובה לקרות פ' קדושים. דהנה מבואר בשו"ע או"ח (סי' קל"ה סעי' ב' בהג"ה) שאם בטלו בשבת אחת קריאת הפ' בצבור, יקראו לשבת הבאה אותה הפ' עם הפ' השייכת לאותה שבת ע"כ. **הרי שלא מצינו שישלימו בשבת רק פ' שחובת קריאתה כבר חלה עליהם בשבת שעברה ובטלו לאיזה סיבה, אבל שיקראו בשבת זו גם פ' שבוע הבאה כשיודעים מעיקרא שלא יהיה באפשרותם לקרותה לשבת הבאה, זה לא שמענו...**

ומ"מ כיון דלקושטא דמילתא קריאת שתי הפרשיות אחרי וקדושים שייכות לאותה שבת. וגם האריכו הפוסקים להזהיר שלא לבטל קריאת שום פרשה. ועיי' לקמן (סי' זה אות י"ג) כי חובה על כל ישראל להשלים התורה פעם א' בשנה ע"כ מהיות טוב יקראו בספינה שתי הפרשיות הנ"ל אם אפשר להם, אבל מדינא אין קריאת פ' קדושים חובה עליהם באותה שבת וכמש"כ.

(ד) אבל אם נוסעים בחבורה ויתפללו לשבת הבאה ביחד בא"י, שאז קורין בספינה פ' אחרי בלבד ויקראו לשבת הבאה בא"י פ' קדושים ואמור וכמש"כ לעיל (אות ב' ד"ה אמנם), אזי יחברו שתי הסדרות קדושים - אמור, בהעולה רביעי כמש"כ השערי אפרים ומהרי"א הלוי שהזכרתי לעיל בסמוך.

20. שו"ת דברי שלום אורח חיים חלק א סימן צא

היוצא ממה שנתבאר לעיל דנקטינן עיקר לדינא :

א. דוקא בהיכא שביטלו הקריאה בשבת שהקריאה היא פרשה אחת, משלימין קריאתה בשבת הבאה עם פרשת השבוע וקוראין שתי פרשיות וימשיך בקריאת הכהן גם ג"פ מפרשת השבוע אבל אם ביטלו הקריאה בשבת שבו פרשיות מחוברות אין צריך להשלים בשבת הבאה דאין קורין ג' פרשיות בשבת אחד הו"ל טרחא דצבורא אלא יקראו פרשה אחת משבת הבאה דכל מאי דאפשר לתקן מתקנינן ומ"מ נראה שאם הצבור ניח"ל לקרוא ג"פ בשבת יש לקרוא ג"פ כיון דהצבור מוחלים על הטורח וליכא בזה טרחא דצבורא וכן ראוי לנהוג כדי שלא יחסרו שום פרשה מפרשיות שבתורה ובפרט שיש כמה אחרונים שחולקים ע"ד מהרמ"מ כמו שנתבאר לעיל.

ב. וה"ה אם ביטלו כמה שבתות שאין להשלים אלא דוקא מה שחסרו בשבת האחרון, ומ"מ אם רוצים להשלים כל מה שחסרו אין מוחין בידם וכמ"ש ה' שע"ש, ונראה כדי שלא יהא בזה משום טרחא דצבורא יש לפזר השלמתן בכמה שבתות ולא בשבת אחת, דבזה בודאי ליכא טרחא דצבורא.

ג. ואם ביטלו פרשת ויחי וכיוצא מסוף הספר יש להשלימה עם קריאת פרשה ראשונה מתחילת הספר וכדעת האחרונים שאין לחוש לזה שאחד מחבר סוף הספר עם תחילת הספר וכמו שהבאנו לעיל את דבריהם וכן דעת ה' ספר חיים כמו שיעו"ש ודוק.

ד. וכשמשלימין פרשה שהחסירו א"צ להשלים הפטרה, אלא יקראו הפטרה של אותה שבת בלבד.

21. Pesak of Rav Hershel Schachter shlit"a

The Rema (*Orach Chayyim* 135:2) writes that if a *Shabbat* passed without the Torah being read publicly, the missed *parashah* should be read the next *Shabbat* along with that week's *parashah*. The Magen Avraham (135:4) adds: "And the same ruling applies if a congregation began reading the *parashah* but did not conclude it due to some sort of quarrel. If that *Shabbat*'s reading, however, consisted of two *parshiyot*, the congregation should not read three *parshiyot* the next *Shabbat* as we never have a situation in which we read three *parshiyot*. And reading two of the three *parshiyot* is not an option because we never find a corrective remedy that only goes half way."

Rav Schachter said that if a *shul* is closed for multiple weeks, there is no requirement to read all of the missed *parshiyot* because of *tircha de-tzibura*. Citing the biography of the Chazon Ish, *Pe'er ha-Dor*, Rav Schachter said that if the *tzibbur* is *mochel* the *tircha*, numerous *parshiyot* may be read.

However, citing the *Sha'arei Ephrayim* (R. Ephrayim Margolis), Rav Schachter said that this *din* applies only when the *tzibbur* had a *chiyyuv* to hear *keriyat ha-Torah*, i.e., they *davened shacharit* together and, for some reason, were not able to *lein* (then the *tzibbur* had a *chiyyuv* of *keriyat ha-Torah*). However, in our situation (with our *shuls* closed altogether), there was never a *chovat tzibbur* created and there is no necessity to to "make up" any missed *parshiyot*.

22. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף פב עמוד א

ושיהו קוראין בשני ובחמישי - עזרא תיקן? והא מעיקרא הוה מיתקנא! דתניא: וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים - דורשי רשומות אמרו: אין מים אלא תורה, שנאמר: הוי כל צמא לכו למים, כיון שהלכו שלשת ימים בלא תורה נלאו, עמדו נביאים שביניהם ותיקנו להם שיהו קורין בשבת ומפסיקין באחד בשבת, וקורין בשני ומפסיקין שלישי ורביעי, וקורין בחמישי ומפסיקין ערב שבת, כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה! מעיקרא תקנו חד גברא תלתא פסוקי, אי נמי תלתא גברי תלתא פסוקי, כנגד כהנים ליום וישראלים, אתא הוא תיקן תלתא גברי ועשרה פסוקי, כנגד עשרה בטלנין.

22.Talmud Bava Kamma 82a

And that they should read the Torah on every Monday and Thursday. The Gemara asks: Did Ezra institute this practice? But it was instituted from the beginning. As it is “and they went three days in the wilderness, and found no water” ([Exodus 15:22](#)). Those who interpret verses said that water here is referring to nothing other than Torah, as it is stated: “Ho, everyone who thirsts, come for water” ([Isaiah 55:1](#)).

Since the Jews traveled for three days without hearing any Torah they became weary, and therefore the prophets among them arose and instituted for them that they should read from the Torah each Shabbat, and pause on Sunday, and read again on Monday, and pause on Tuesday and Wednesday, and read again on Thursday, and pause on Shabbat eve, so they would not tarry three days without hearing the Torah. The Gemara answers: Initially they instituted that one man read three verses; or alternatively, that three men read three verses. Either way, the number three corresponds to the three types of Jews: Priests, Levites, and Israelites. Ezra later came and instituted that three men always read, and that ten verses altogether be read by them, corresponding to the ten idlers.